

Mihrac Ural, bizim ‘yüz karamızdır’ bazı arkadaşlar soruyor.”boyle bir adamı içinizde nasıl barındırabıldiniz” cevabı çok basit. Suriye’nin kendine özgül kosulları ve Mihrac’ın Suriye’deki “ karanlık ilişkileri” ...Kendi yoldaşlarına karşı bu kadar kin ve nefret dolu böyle bir hain’in içimizdeki tahribatları yazılanlardan da ötedir. Refik Bugdaycı ve Mehmet Koc’tan sonra sırada Hasan Cabir vardı. Onu da bugün devrimci kamuoyunun gündemine getiriyoruz. Buna benzer pek çok bilgi ve belge bulunuyor.sırası geldikce yayınlayacağız.Aslında,Mihrac

Ural pısliginin tahribatları örgütümüzle sınırlı degil. Orta-Dogu’da, bulunan devrimci örgütler çok iyi bilirler. Bir gece yarısı evlerinden alınarak yıllarca haber alınamayan devrimci orgut temsilcileri

vardır. Kimler tarafından ve ne maksatla alındıklarını bilmezler. Orta-Dogu'ya çalışmak için gelip Mihrac'ın ağına düşen onlarca insandan hala haber alınamamıştır. Şu anki konumuz bunlar olmadığı için üzerinde durmuyoruz. Her şeyin bir sırası olmalı...

İhbar, tehdit ve gözdagi vererek insanları susturmaya çalışan bu kirli katil 'in suçlarını saymakla bitirmek mümkün değil. Kendisine sordugumuz sorular var, cevap vermesini bekliyoruz.1988 yılında İNKAR ETTİĞİ EL YAZMASI İHBAR MEKTUPLARI NE AMACLA YAZILDI? NASIL YAZILDI? Bunları acıklayacağım ama önce cevabını bekliyorum. 20 sene önce,".. BENİM EL YAZIM DEĞİL DİYE İNKAR ETTİĞİ İHBAR BELGELERİNİN İÇ YÜZÜNÜ

AÇIKLAYACAK MI? Yoksa İNKAR ETMEYE DEVAM MI EDECEK. ÇOK İYİ DÜŞÜNÜP GERÇEĞİ NAMUSUYLA ANLATMASI İÇİN YETERİ KADAR SÜRE VERDİK BEKLİYORUZ. Adı geçen “ el yazılı” belgede. Düştüğü notlar var. Örnek olsun . “ ... BOHSİN EYLEMİ GİBİ” diye not düşmüş. Bu ne demek.? “ FİLİSTİNLİLERLE ASKERİ KONSEY TOPLANTISI YAPILACAK” diye düştüğü notlar var. 20 sene önce “ ...BUNLARI İBRAHİM YALÇIN MUHTEMELEN HALEP’TE YAZMIŞ GÖNDERMİŞ” diye

**yazdı. KENDİ YAZDIGI YAZIYI
INKAR ETTI. Hala aynı fikirde mi?
Cevabını bekliyoruz. Mihrac
Ural'ı tanıtmaya devam ediyoruz.
20 sene önce MIHRAC'ın ne
dedğini ve ne yaptığını anlamak
için. HASAN CABİR'in adı geçen
donemde yaıp yayınladığı belgeyi
yayınlıyoruz...Mihrac Ural'ın kim
oldugunu bilmek için dikkatle
okunmasını öneriyoruz...
İBRAHİM YALÇIN**

YOLDAŞLAR...

Örgütümüz
,THKP-C(ACİLCİLER) tasfiye
edilerek,devrimci öz ve sınıfsal
i
çeriginden

soyutlanmıştır.gerek
Orta-dogu'da yaşayarak
gördüğümüz
olumsuzluklar,gerekse de
avrupada yaşanan rezaletler

karşısında tavırsız kalmanın,
tarafsız olmanın imkansız hale
geldigini açıkca dayatmıştır.

12 eylül askeri faşist
darbesinden kısa bir süre
sonra, örgüt kararıyla önce
Orta-dogu'ya, ardından
Yunanistan, Almanya, Fransa, İsv
içre ve tekrar Orta-Dogu ve
yunanistan olşak üzere verilen
tüm görevleri gücüm oranında

ve tam bir örgütsel disiplin anlayışıyla yerine getirmeye çalıştım. Türkiye devrimi uğruna yapamayacağım hiçbir görevin bulunmadığını, bugüne kadarki pratik mücadele içersinde beni tanıyan yoldaşlar bilirler.

Yurt-Dışı'na çıkarken, kalıcı değil geçici olduğumuzu sanıyor, ülkeye yeniden döneceğimiz günleri sabırla

bekliyorduk. Yönetici yoldaşlarımızın da böyle düşündüklerinden(!) kuşku duymuyorduk. Zaman geçip olayların daha yakınına yaklaştıkça, idealimizdeki örgüt yapısıyla, içinde bulduğumuz” örgüt” mantığının çakışmadığını gördüm. Orta-Dogu2yu çok iyi ve ilişkilerini bütün yönleriyle tanıyan yoldaşların birisi olarak, adı geçen alanın, ülkemiz devrimi için söylenildiği gibi ciddi bir katkı aracı olabileceği

“gerçegine” olan inancım
söndü ve giderek te yok oldu.
1982 ayrılığı ve ayrılan
yoldaşlara karşı takınılan tavır
ve atılan çirkin
suçlamalar,sonuçda, “ ŞEYH”
Muntecep Kesici yoldaşın
öldürülmesiyle bastırıldığı
sanılan başkaldırı,ikinci ve
bugünkü gelişmelerin
habercisiydi. ŞEYH yoldaşın
öldürülmesi karşısında
duydugum tatsintinin farkında
olan örgüt yöneticilerinin beni
apar topar Avrupaya

yollamaları yetmiyormuş gibi,
Avrupa'ya giderken verilen
görevler karşısında bir kere
daha yıkılmaktan kendimi
alamadım. Kendimi, Türkiye
devrimi için hazırlıyor, Türkiye
devrimine karşı
I so
rumlu hissediyordum. Orta
–Dogu'da bulduğum süre
içersinde gördüğüm, oradan
ayrılırken(bu ikinci gelişimden
sonraki ayrılık oluyor)
öğrendiğim yeni “ görevim”,

örgütüm le

ilişkilerimin yeniden gözden
geçirmem

ve değerlendirmem için önemli
bir fırsat yarattı. Türkiye
devriminin ve işçi sınıfı
mücadelesinin olmazsa olmaz
gereklerini savunanlar
örgütlenmenin uzagina atılıyor
ve baska amaçlar için
kullanılıyordu. Avrupa'daki “
görevimi yaparım diye “ söz”
vermeme rağmen, asla ve asla

yapmayacagımı biliyor, sırf orta-dogu'yu terketmek için aradığım fırsatı(bu kavramı üzülerek kullanıyorum) bulduguma seviniyordum. “

...Bir taşla iki kuş vurmak isteyenlere verilecek cevabım vardı. Ve bu cevabı vermek için samimi ve devrimci özlerinden hiç birsey kaybetmemiş yoldaşların toparlanarak, örgütlü muhalefet edebilecek bir yapı oluşturmaları gerekiyordu.... o gün bu gündür.

Örgütümüzün Avrupa kanadı tamamen tasfiye edilmiş olmasına rağmen, bu alanda bulunan sorumlu tasfiyecilerin ipliği pazara çıkmışken, örgüt olanaklarını kendi kişisel çıkarları için kullandıkları açık açık bilinirken ve bir gün “üye” muamelesi yapılan yoldaşlara, ikinci gün, “üyeligin donduruldu” yada “atıldın” diye, ciddiyetsiz vede samimiyetten uzak gülünç yaklaşımlarda bulunuluyor, üçüncü gün, yeniden “üye” sın

diye çağrı yapılabiliniyordu.
Ortada ciddi bir örgüt yapısının
olmadığı,örgütümüzün acemi
çocukların ellerinde ve birtakım
sonradan turedilerin,” yaşam
güvencesi”oldugu,açıkca
görülüp gözlenebiliyordu.

Örgütümüz,THKP-C(ACİLCİLE
R) bizim bildigimiz militan
yapısından sıyrılmış devrimci
özünü kaybetmişti. Bu

durumları farkeden yoldaşlar, üyelik vasıflarını yerine getirmiyor, aidatlarını ödemiyor, görevlerini yapmıyor, önemsemiyor, kuru-sıkı palavralara artık kanmıyorlardı. Örgüt sorumlusu olacak insanlar bile, bu durumu farkettikleri için, hiçbir yoldaşa görev ve sorumluluklarını hatırlatabilme moralini kendilerinde bulamıyordu. Disiplinsizlik ve başıbozukluk almış başını gidiyor, sanki uzaydan gelecek bir “ mehdi”

bekleniyordu. Böylesine karmaşık ve dağınıklığın boy verdiği örgüt birimleri, “KONGRE”yi umutla beklemeye başladı.

1.KONGRE'den hemen sonra, İSVİÇRE'den telefon ederek MIHRAC URAL'a avrupada'ki karmaşayı bildiği halde, bilmiyormuşcasına teferruatlarıyla anlattım. Bana,” ... ben herseyi biliyorum.

Yakında, avrupa'ya CEMAL (İBRAHİM YALÇIN) yoldaş gelecek. Bütün sorumluluğu CEMAL yoldaşa verdik, ona güveniyoruz herseyi düzeltecek birisi, tam istediginiz bir yoldaş. Biraz daha dayanın yoldaşlar'' Dedi.

CEMAL (İBRAHİM YALÇIN) yoldaş, böyle bir ortamda tam yetki ile gelmesine ragmen,

yıllardan beri burada bulunan ve tüm örgüt yapısını darmadain etmiş eski “ yönetici”lerle çalışma olanagi bulamadığı için, örgütten ayrılma, örgüte sahip çıkma yada bir başka örgütlenme ile bütünleşme sorunu hızla tartışmaya başlandı.

Aylarca süren toplantı ve tartışmalar sonunda, benimde içersinde bulduğum ve “TURKIYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ” saflarına katılma

yanlılarının dige egilimleri “
ikna “ etmesi sonucu, TKEP’i
ile kaynaşma ve TKEP
içersinde devrimci
mücadelemizi sürdürme kararı
aldık. THKP-C (ACİLCİLER)
den MİHRAC ile birkaç kere ve
kendisinin israrlı talebi üzerine
görüşüm. Bütün
gürüşmelerimde ,bir daha
ACİLCİLER ile beraber
olamayacağımı açıkca belirttim
ve “ HERSEY DÜZELECEK”
vb türden her zamanki
taktiklerine

inanmayacagımı,birlikteligimizin
, örgütsel ve siyasi bütün
yömleriyle koştugunu
bildirerek,yeni yönelimizi de
yakında kamuoyuna
açıklayacagımızı bildirdim.
MİHRAC bana,sürekli olarak
CEMAL yoldaş aleyhine
konuşuyor,aklına ne gelirse
sıralıyor(!)du. “ ...Bir daha
düşün yoldaş” diye ısrar
ediyordu.

Kesin tavrım karşısında, ACİLCİLERİ kızdırmış olmalıyım ki, bazılarını hiç görmediğim birtakım adamlar tarafından, bu konuşmadan birkaç gün sonra, iş yerimden zorlama bir yöntemle(!) alınarak MİHRAC'ın EV'ine KAÇIRILDIM. Ve bir evde zorla 3 gün misafir(!) edildim. “ ... CEMAL’i BİR DAHA GÖRMEMEYECEKSİN KONUŞMAYACAKSIN VE BÜTÜN SİYASİ İLİŞKİLERİNİ KESECEKSİN ” diyorlardı.

**Herzaman ‘’ DERNEKLERİNE
GELMEMİ’’**

istiyorlardı.

**Bütün evraklarımı elimden
almışlardı. Daha önceden**

**hazırladıkları uyduruk bir
tutanaga imza atmamı**

istiyorlardı. İçimden

**gölüyordum ama bir taraftan
da kendimden utanıyordum.**

Demek ki ben, bu zamana

**kadar böylesine
zavallılaşabilen**

insanlarla

**devrime yürümüşüm. Hersey
bir yana, ailevi sorunları
yüzünden “meyhane”lerden
çıkamaz olan, her gece
sabahlara kadar meyhane
meyhane kendisini aradığım
ZAFER’in bile beni
sorgulaması(!)na çok
üzülmüşüm. Bir başka
örgüte geçersen.....
bunları anlatacağımdan
korkuyorlardı ve kendilerince
“tedbir” alıyorlardı.
Devrimciliğin böylesine**

ayaklar altına alındığı bir örgütlenme içersinde kalınıp kalınmayacağını, devrimci kamuoyu'nun vijdanına bırakıyorum. Bu insanlar tarafından bana yazdırılan hersey kendilerinin olsun diyorum.

□ □ □ □ □ □ □ □ □

Tüm yoldaşlarıma ve devrimci kamuoyuna□ ilan ediyorum ki, THKP-C

(ACILCILER) ile aramdaki ayriliginin maddi temeli; Önce örgütsel, sonra siyasal ve ideolojiktir. TKEP içersinde yer almak istememin nedenleri ise. İdeolojik politik eğilimlerimin, bu parti içersinde hayat buluyor olmasındandır.

YAŞASIN KOMÜNİSTLERİN BİRLİĞİ...!

**KAHROLSUN
TASFIYECİLER...!**

HASAN CABİR...